

Zaancirkel

Editie Maria Magdalenaparochie

11 juli 2022

Jaargang 6

Nummer 6

**KATHOLIEK
ZAANSTREEK**

St. Bonifatius – H. Jozef – H. Maria Magdalena, Zaandam
HH. Martelaren van Gorcum, Koog a/d Zaan; H. Odulphus, Assendelft;
H. Maria Magdalena, Wormer; St. Petrus, Krommenie

VOORWOORD

Met Jacob de zomer in

Ook in ons land zijn plaatsen met een Jacobuskerk, zoals Den Haag en dichterbij: Haarlemmerliede. Maar de apostel met deze naam wordt vooral vereerd in Spanje, in *Santiago de Compostella*. Want zijn relieken, of althans een deel daarvan, worden daar bewaard. Je kunt ze zelfs knuffelen want de reliekhouder is een groot Jacobsbeeld bovenaan een trap waarvan de traditie wil dat je hem even een 'hug', dus omhelzing geeft.

De weg erheen, *Camino de Santiago*, is een route die vroeger en nu veel mensen gaan. Ze dragen aan hun rugtas of stok de Sint Jacobsschelp. De schelp is ook te zien op de wegwijzers die de wandelaars of fietzers van de *Camino* volgen. Ik heb grote bewondering voor deze reizigers want ik vind het topsport.

Vanwaar die schelp? Het zwaard van koning Herodes maakte in 44 n. Chr. een eind aan het aardse leven van Sint Jacob. Dit staat in het twaalfde hoofdstuk van de Handelingen der Apostelen beschreven. Het lichaam van de martelaar werd volgens een andere overlevering daarna per schip van Jeruzalem naar Spanje gebracht. Het ging verloren in de zee tijdens ruw weer maar op het strand van Galicië spoelde het aan geheel bedekt met deze witte schelpen. Pelgrims ontdekten dat zo'n schelp onderweg bij het eten of drinken goede dienst kan doen.

Bekend is dat op de grote feesten nog steeds een giga wierookvat door het transept van de kathedraal van Santiago zwaait. Natuurlijk ter ere van Jacobus maar tegenwoordig weten we dat dit vroeger nog een andere reden had: de wierook verdreef kwalijke geuren want je kunt je voorstellen dat de bedevaartganger na weken of maanden doorbuffelen, niet lekker fris gewassen was voordat hij de kerk binnenkwam, zoals wij nu op z'n zondags. Maar... hij had z'n doel bereikt!

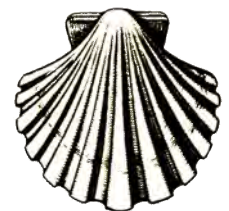
Niet alleen de aankomst op het grote plein bij de kerkpoort, ook de tocht is z'n geheel is een ervaring die de caminogangers een leven lang bijblijft. Evenals de gastvrijheid onderweg in de *refugies*. Herkenbaar aan je schelp, kun je daar aankloppen en vind je een open deur.

Met welke speciale intentie gingen en gaan mensen op pad? Iets waarom zij God op voorspraak van de H. Jacobus wilden vragen? Een gunst die ze wilden afsmeken? Jezus zegt immers: klop, en de deur zal worden opgedaan. Of uit boetedoening, om een penitentie te volbrengen, dat gebeurde ook nogal eens, vooral natuurlijk als iemand ergens veel spijt van had. Zelfs als God de zonde in het sacrament van de biecht reeds lang vergeven had, bleven mensen er een tijd later nog wel eens mee tobben. Ze vonden dan dat ze iets groots moesten doen, zoals een verre pelgrimage ondernemen, om te laten zien dat hun berouw welgemeend was.

Die apostel Jacobus had dit allemaal eens van tevoren moeten weten! Op het moment dat hij, samen met zijn broer Johannes, ook een zoon van Zebedeüs, door Jezus uit hun boot geroepen werd tot een totaal nieuwe taak in hun leven, ging hij gewoon mee. Ongevraagd kwam de Heer voorbij en ze trokken met hun Leermeester door het H. Land. En de Heer leerde hun in drie jaar tijd vele lessen. Misschien is een les die Jacobus u en mij wil leren om ook tot Jezus te durven zeggen: Heer ik wil niet 'iets'; ik wil alleen maar U. Mijn hoogste Goed. Geef mij Uw Heilige Geest. Dan zal ik wandelen in geluk. Dan ben ik rijk genoeg, en vraag verder niets behalve dat ik elke dag een vervolg mag geven aan de levensroute die mij dichterbij U brengt. Dit alles, vanuit de mentaliteit van de vroegere en huidige pelgrims.

De feestdag van de H. Jacobus de Meerdere is 25 juli.

deken Floris Bunschoten

RK parochieverband regio Zaanstreek

H. Bonifatius, H. Jozef, H. Odulphus, H. Petrus, H. Maria Magdalena (Z),
H. Maria Magdalena (W), HH. Martelaren van Gorcum

Contactadres: Dorpsstraat 570, 1566 BZ Assendelft – tel: 075 6871206
e-mail: kerkbestuur.pvz@gmail.com

Uit de bestuursvergadering van 17 mei 2022

Website

Er wordt door webredacteur diaken Jeroen Hoekstra hard gewerkt aan de testversie van de nieuwe website. Vertegenwoordigers van de parochies zijn gevraagd er ook naar te kijken en commentaar te geven. Waar mogelijk worden aangegeven aanpassingen uitgevoerd.

Verkoop kerkgebouwen

Er valt niet veel te melden, het is wachten op de gemeente Zaanstad m.b.t. de ontwikkelingen van de omgeving van de Jozefkerk. Ook voor de voormalige Pax Christiekapel aan de Pinasstraat bij basisschool Het Kompas loopt nog een procedure bij de gemeente. De gemeente Zaanstad is voornemens de school te slopen en een nieuwe school te realiseren, wat de procedure vertraagt.

Financiën

De verwerking van de jaarrekeningen van de parochies en afronding daarvan is nabij. De penningmeester doet verslag over de bespreking van de Regionale Centrale Financiering (RCF) over 2022. Deze RCF betreft de verdeling van de pastorale kosten over de regioparochies. Een overleg van de penningmeester met de lokale kassiers zal worden gepland. De verhuur van de pastorie van 't Kalf is in behandeling, een positief besluit van het bisdom wordt binnenkort verwacht.

Bijeenkomst met Parochieteams

Een bijeenkomst van het bestuur met de parochieteams van alle parochies van onze regio werd gepland op 21 juni, het is helaas niet gelukt dit te organiseren.

Namens het bestuur,
Marga Breed

Even omkijken

Een werkjaar is voorbij. Het tweede dat in het teken stond van corona. Verlangen en Hoop is het jaar-thema dat we met ons meege dragen hebben. Zorgvuldig zijn we ook dit jaar weer omgegaan met elkaar en hebben maatregelen genomen om elkaar zo goed mogelijk te beschermen. Er was een avondklok, met Kerstmis was er 's avonds weer geen Kerstnachtviering en we hebben weer een tijd lang niet kunnen zingen. Het bizarre was dat op het aangekondigde einde van de pandemie, zo rond Pasen, velen het virus opliepen. Vele mensen worstelen met de gevolgen van covid. Ze merken het nog steeds in hun lichaam. Schrijnend zijn de verhalen van hen die terwijl ze in de 'frontlinie' stonden in de zorg, achter de kassa, voor de klas en op zo veel andere plaatsen en waarvoor geapplaudisseerd is, nu financieel in de zorgen zitten omdat ze afgekeurd zijn.

Ook geestelijk hebben deze jaren hun sporen nagelaten. Vele mensen, jongeren en ouderen, kortom allen hebben het gevoel dat ze een deel van hun leven hebben gemist. Niet omdat ze niet op vakantie konden, maar omdat ze mensen hebben gemist. Want we zijn ten diepste toch sociale wezens en dan blijkt dat de gymclub, de sportschool, de bibliotheek, de klaverjas- of bridgeclub, de kerk, zelfs boodschappen doen ontzettend belangrijk is voor ons welbevinden. Iemand zei: 'ik ben blij dat ik weer naar de kerk kan, ook op afstand, dan zie ik ten minste weer eens echte mensen om mij heen'.

Terwijl we hopen dat dit alles geschiedenis is, klinken er weer waarschuwende geluiden over een terugkomen van het virus in een andere gedaante. We zijn hier nog niet van verlost, hoe zeer we het ook willen.

Ik zie de gevolgen ook terug in het toch wel verminderde kerkbezoek. Een aantal mensen hebben een andere invulling van de zondagmorgen gevonden. Niet dat ze massaal de bossen intrekken, maar de televisie en de livestream hebben hun plaats in de religieuze zingeving gevonden. En je kunt het doen op een moment dat het je zelf uitkomt.

Activiteiten hebben we in de afgelopen maanden weer kunnen opstarten. In ieder geval is het heel fijn dat we weer kunnen zingen, want ook dat blijkt een belangrijk onderdeel te zijn van ons gelovig samen komen, zowel voor de koren als voor de kerkgangers. Zingen maakt verbinding met elkaar en met de Eeuwige.

Verlangen en Hoop bleek twee jaar lang een houvast geweest te zijn als jaarthema. Er komt een nieuw jaarthema dat voortgaat in dezelfde lijn: 'Blijf vertrouwen'. Dat is een woord dat regelmatig uit de mond van Jezus klinkt. 'Je geloof heeft je gered. Blijf vertrouwen. Houd moed'. Die woorden zullen we ook in het komende jaar nodig hebben, want er is en blijft genoeg zorg op deze wereld veraf en dichterbij. De basis is vertrouwen in God die onze namen heeft geschreven in de palm van zijn hand, die niet laat varen het werk van zijn handen. Die ons mensen niet loslaat.

Maar eerst wordt het vakantie, een tijd waar mensen naar uitzien, een tijd waar mensen ook tegen opzien. Veel verenigingen en clubjes gaan in de zomerstand, familie en vrienden gaan op vakantie, en jij blijft thuis: een saaie en stille periode voor velen. Een moeilijke tijd ook wanneer er lieve mensen uit je leven zijn weggevallen en alles anders is geworden. Niet alleen in het afgelopen jaar, maar ook langer geleden, juist dan kan het gemis zo veel sterker worden.

Dank aan alle parochianen die op welke wijze dan ook ons kerk-zijn hebben gedragen. Waar we steeds op hebben kunnen rekenen, ook onder moeilijke en steeds wisselende omstandigheden.

Dank aan alle mensen die ook hun financiële steun hebben gegeven om kerk te kunnen zijn. We zijn daar rijk mee.

Een goede zomertijd toegewenst en u weet: de kerk gaat niet op vakantie.

Zij is iedere week open. Welkom.

pastor Matthé Bruijns

KERKENPAD 2022

Kerkenpad 2022 naar zuid-west Friesland.

We treden dit jaar in de voetsporen van Titus Brandsma en Odulphus.

Titus Brandsma werd geboren in een buurtschap bij Bolsward.

We gaan naar de stad waar hij naar school en naar de kerk ging. In de Franciscuskerk worden we ontvangen en krijgen we koffie / thee met wat lekkers. In de kerk bezoeken we de Titus Brandsmakapel en horen enige teksten van hem. Daarna is eenieder vrij om Bolsward te verkennen.

Het museum De Tid op 200 meter van de kerk is een aanrader met aandacht voor de historie van Bolsward en Titus. De afgebrande Broerekerk met zijn glazen dak of de Martinikerk met zijn beroemde koorbanken liggen ook op loopafstand. We komen terug in de ontmoetingsruimte van de Franciscuskerk voor de zelf meegebrachte lunch, waarbij koffie en thee wordt verzorgd.

Aan het begin van de middag stappen we weer in de bus richting een andere Elfstedenstad Stavoren. We horen daar natuurlijk over het vrouwtje van... Via de oude Zeedijk en de bijzondere Rode Klif komen we aan in Bakhuizen waar de gedachtenis aan Odulphus levend wordt gehouden.

Daar zullen we ook gaan vieren.

We stappen in de bus die ons naar Wieringerwerf brengt voor een warm en koud buffet bij een bekende hotelketen waarna we rond 21 uur weer in de Zaanstreek terugkeren.

We maken meerdere malen deze reis met de volgende opstap plaatsen:

Donderdag 1 september 8.15 uur Krommenie – 8.30 uur Koog – 8.45 uur Jozefkerk.

Donderdag 8 september 8.15 uur Krommenie – 8.30 uur Assendelft.

Alles is helaas duurder geworden. Ondanks een grote sponsor vragen wij een bijdrage in de onkosten van € 70. Iedere deelnemer krijgt een schriftelijke bevestiging van de aanmelding met daarop aangegeven de wijze van betalen.

We hopen er weer een 'ouderwetse' dag van te kunnen te maken. Wij hebben er lang naar uitgezien.

Ko Schuurmans en Matthé Bruijns

Voor aanmelding geef aub. duidelijk aan:

- donderdag 1 september,
opstapplaats: Krommenie / Koog / Jozefkerk

of

- donderdag 8 september,
opstapplaats: Krommenie / Assendelft

Naam :

Stuur een email naar zaanskerkenpad@ziggo.nl

of een briefje naar Snuiverstraat 2, 1561 HD Krommenie

met vermelding van "Kerkenpad"

De Tenhemelopneming van Maria

door Clara Bruins

*Maria is ten hemel opgenomen,
de Engelen verheugen zich,
zij prijzen en zegenen de Heer, alleluia.*

De dood van Maria en haar Tenhemelopneming in de *Legenda Aurea*

Bovenstaand citaat komt uit de liturgie van 15 augustus. Op die dag vieren we dat Maria met lichaam en ziel in de hemel is opgenomen, wat in 1950 met een dogma bekrachtigd werd. De bijbel zegt niets over het levenseinde van Maria. Al vroeg ontstonden legendes die de basis vormden voor het verhaal over de dood en Tenhemelopneming van Maria in de dertiende-eeuwse *Legenda Aurea*. Daarin wordt verteld dat een engel Maria's dood aankondigt en dat de apostelen zich om haar sterfbed verzamelen. Ook Jezus verschijnt die zijn Moeder aanspreekt als zijn uitverkoren Bruid. De ziel van Maria maakt zich los van haar lichaam en wordt in de armen van haar Zoon ontvangen en naar de hemel gedragen. Haar lichaam wordt begraven maar na drie dagen door Christus uit het graf opgewekt, gevolgd door de lichamelijke Tenhemelopneming van Maria. Zo eert de Zoon zijn Moeder; zij mag delen in zijn lichamelijke opstanding en hemelvaart.

De ziel van Maria wordt door Christus naar de hemel gedragen

Een dertiende-eeuwse miniatuur bij een liturgische tekst over de Tenhemelopneming van Maria verbeeldt de eerste fase van dit verhaal. We zien dat de ziel van de Moeder Gods, weergegeven als een klein meisje, door haar Zoon in zijn linkerarm naar de hemel gevoerd wordt. Zwevend op een wolk draagt Christus de zielegestalte, gekleed in een lang gewaad met gekruiste band over de borst, naar het hemels bruidsvertrek. Als Bruid en als de 'Christus minnende ziel' is zij gekroond. Leunend tegen haar Geliefde stijgt Maria, begeleid door engelen, ten hemel. Daar zal zij door haar Zoon verheerlijkt worden. Deze voorstelling van Maria's Tenhemelopneming moet middeleeuwse gelovigen zeer hebben aangesproken. Zij konden zich vereenzelvigen met Maria in hun verlangen eens met haar Zoon verenigd te worden. Ook zij hoopten de vreugde te genieten door Christus zelf naar het paradijs gedragen te worden, na de voltooiing van hun aardse leven.

Tenhemelopneming van Maria, Initiaalminiatuur uit een Fragment van een Lectionarium, ca. 1250, Hamburg, Staats-und Universiteitsbibliotheek, cod. in scrinio I, folio 3v.

Vrede en hoop voor Oekraïne

Wij mensen zijn niet geboren om te vechten. Bij de schepping van de aarde laat God Adam en Eva zien dat de wereld mooi, vredig en harmonieus is. Maar deze harmonie duurt niet lang. Een slang vernietigt deze harmonie in het paradijs.

Hij verleidt Eva en Adam. Ze geven elkaar de schuld, als God hen ter verantwoording roept.

De gewoonte om elkaar de schuld te geven, egoïsme en machtswellust, is een 'erfenis' die blijkbaar bij ons hoort sinds het begin van de schepping. We willen het misschien niet, we beschouwen het zelfs als bewijs van menselijke domheid, maar toch blijven oorlogen en oneerlijke praktijken bestaan in de levens van mensen die tegenwoordig beschaafder, slimmer en moderner zouden zijn...

De oorlog tussen Oekraïne en Rusland is daar een voorbeeld van. Televisie en kranten berichten steeds weer over dood, geweld en het toenemend aantal vluchtelingen. Het is een tragedie. Mensen lijden en zij hebben geen macht om het te stoppen. Ze worden slachtoffer van de brutaliteit en het egoïsme van heersers, die van geen ophouden weten. Geen wonder dat de wereld reageert. Mensen in verschillende landen gaan de straat op en veroordelen deze oorlog. Zij roepen in stadscentra om vrede.

Paus Franciscus heeft vanaf het begin van de oorlog kritiek geuit op de acties van Rusland. Hij vroeg de Katholieke Kerk niet alleen om te bidden voor vrede in Oekraïne en Rusland, maar ook om huisvesting en andere levensbehoeften voor vluchtelingen. Deze oproep heeft ook in Nederland geklonken en werd gehoord. Bisdommen en parochies maakten geld vrij voor Oekraïne. Verschillende kloosters openden hun deuren voor vluchtelingen.

De paters Stefan Musanai en Charles Leta zijn afkomstig uit Indonesië en wonen sinds 2018 bij de paters Montfortanen in Nederland. Ze werken beiden parttime als kapelaan in Schimmert en Genhout.

Een paar weken geleden plaatste mijn confrater Charles Leta een oproep op zijn Facebook-pagina voor een actie voor Oekraïne. Positieve reacties hierop kwamen niet alleen van het kerkbestuur van Schimmert en Genhout, parochies waar wij werken, maar ook van lezers van zijn Facebook-pagina. Ze namen contact met hem op en met het kerkbestuur om aan deze actie deel te nemen. Zo kwam er een event, waar samen werd gezongen, gedichten over vrede en hoop werden gelezen en in stilte kaarsen ter nagedachtenis aan de oorlogsslachtoffers werden aangestoken. Ook vertelde een aantal Oekraïense vluchtelingen over hun ervaringen toen daar de oorlog uitbrak. Hun verhalen waren aangrijpend en gruwelijk, maar ze wekten ook sympathie en bezorgdheid op om iets te doen voor de oorlogsslachtoffers.

We kunnen niet ontkennen dat de aanwezigheid en het enthousiasme van de mensen bij dit event een uiting is van zorg en ook een getuigenis van geloof, waartoe Jezus predikte in zijn tijd. Geloof moet vrucht dragen. Het geloof moet gevierd worden in de sacramenten en in actie blijken. De actie in Schimmert en Genhout was bescheiden. Maar toch mag het gezien worden als een manier om het geloof te uiten. Juist nu leven we in een samenleving waar het er voor elkaar zijn, voor elkaar zorgen en elkaar helpen steeds minder lijkt te worden. Maar het gaat niet om aantallen. Hoe bescheiden het goede dat we doen ook is, het is van enorme betekenis voor mensen die het nodig hebben. Jezus roept ons en heeft ons nodig om vandaag zijn reddingwerkers en vredebewerkers te zijn.

Stefan Musana smm

*(Bron: 'Missionaire Agenda',
Werkschrift voor missie, ontwikkeling en vredeswerk)*

Om over te mijmeren

Een gezegde luidt: 'Wie verre reizen maakt zal veel kunnen verhalen'.

Je hoeft niet ver weg te gaan om te kunnen reizen in gedachten. In deze vakantietijd dit verhaal om te overwegen.

Matthé Bruijns

Een monnik overnachtte bij een welgestelde boer. Hij werd rijk onthaald, want in die tijd was het een goede gewoonte om reizigers te beschermen en onderdak te verlenen. De monnik bedankte de boer en merkte op dat het fortuin de boer had toegelachen. 'Laat je niet misleiden door het uiterlijk,' zei de boer. 'Ook dit zal voorbijgaan.'

Jarenlang zwierf hij als bedelmonnik door vele landen, nadenkend over deze woorden. Hij wist dat elke ontmoeting en elke ervaring een les inhield. Daarvoor trok hij immers door stad en land! Maar wat was de les van deze boer? Wat zou zijn gulle gastheer met zijn woorden hebben bedoeld?

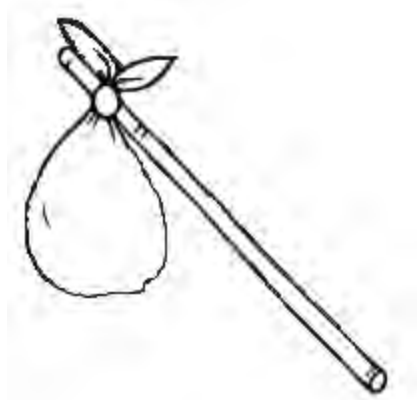
Na enkele jaren kwam de monnik weer in de buurt van het dorp. Hij besloot andermaal bij de rijke boer langs te gaan. Niet vanwege het vorstelijke onthaal, want als derwisj kon hij evengoed zonder weelde en luxe. Nee, hij voelde dat de boer een wijs man was van wie hij veel kon leren.

Maar de rijke boer was inmiddels een eenvoudige knecht. Een overstroming had zijn huis en akkers verwoest en nu kwam hij aan de kost in dienst van een andere boer.

De monnik betuigde zijn spijt dat het lot zijn vriend zo slecht gezind was geweest, maar de man wuifde het weg en zei: 'Ook dit zal voorbijgaan.' Vanwaar dit optimisme? Met deze vraag zwierf de monnik verder.

Jaren later deed hij hetzelfde dorp weer aan. De boer was weer een rijk man, want zijn kinderloze baas had hem alles nagelaten. Bij het afscheid zei hij weer: 'Ook dit zal voorbijgaan.' Na zijn pelgrimstocht naar Jeruzalem trok de monnik meteen naar het dorp om zijn vriend op te zoeken. Helaas, de man was overleden. Op zijn grafsteen stond te lezen 'Ook dit zal voorbijgaan'. Hoe kon de dood voorbijgaan? Ook na zijn dood bleef de man de monnik raadsels opgeven. Het antwoord kwam enkele jaren later, toen een vloedstroom het graf wegvaagde.

De monnik werd een beroemde abt. De koning vroeg hem een ring te maken die zijn geluk zou relativeren en hem zou opbeuren bij verdriet. De abt liet een ring vervaardigen met daarin de volgende woorden: 'ook dit zal voorbijgaan.'

Present moet stoppen

Na 13 mooie jaren, waarin we mensen blij gemaakt hebben met aandacht, een luisterend oor, een mooie laminaatvloer, een opgeruimde keuken of een opgeknapte tuin, hebben we er per 1 juli 2022 een punt achter moeten zetten.

Onze menselijke, persoonlijke en praktische benadering is nodig voor de meest kwetsbare mensen in onze samenleving. Helaas wordt dit niet echt gezien en gedragen door de aan regels gebonden, vaste structuren van de overheid. Naast dit prachtige werk met, steeds weer, de fantastische inzet van vele vrijwilligers, was het ieder jaar weer vechten voor het bestaan van Stichting Present Zaanstreek. Inmiddels voor velen een begrip geworden.

Trouwe sponsors, waaronder de kerken, hebben ons werk jarenlang gesteund, maar dit bleek niet toereikend. Door gebrek aan structurele financiële middelen konden we onze coördinator niet meer betalen, terwijl een betaalde kracht een voorwaarde is om projecten goed te laten verlopen. Verder speelden de bestuurlijke bezetting, de steeds kwetsbaarder wordende flexploeg en het vinden van nieuwe vrijwilligers een grote rol. Een stevig kernteam, een gezonde financiële basis en het gedragen voelen door de gemeenschap zijn cruciaal om je staande te houden.

De gemeente Zaanstad heeft, naast eenmalige subsidies, gekozen voor een vaste structuur waarin de Sociale Wijkteams en 'Zaankanters voor Elkaar' de hoofdrol spelen. Jammer dat de unieke rol van Present, aanvullend op de bestaande structuren, niet interessant genoeg werd gevonden om te omarmen.

Gelukkig hebben we veel prachtige mensen ontmoet en kunnen we helpen door bruggen te bouwen, verbindingen te leggen en samen te werken waardoor de beweging die we op gang hebben gebracht door zal gaan. Dit is terug te zien bij andere organisaties in de stad, die het 'omzien naar elkaar' goed begrijpen.

Met pijn in het hart is het besluit om te stoppen genomen, hoewel we weten dat juist onze persoonlijke benadering, het echt gezien en gehoord worden, zo gemist worden in onze maatschappij.

In juni hebben we de laatste projecten afgerond, zoals het Sociaal Tuinieren op vrijdag 17 juni. Daarover stond een mooi verslag in het regiodeel van het Noord-Hollands Dagblad van 18 juni.

Namens het bestuur van Stichting Present Zaanstreek,
Jeanette Pols- Kooi

Wat maakt ons een?

Bij meester Vendel op de lagere school in Assendelft zongen wij enthousiast:

In naam van Oranje, doe open de poort, de watergeus ligt aan de wal...

Het vaderlandse lied zingt over de inname van de vestingstad den Briel op 1 april 1572. Thuis werd mij verteld dat na die inname op 9 juli van dat jaar 19 priesters en broeders even buiten die stad op een gruwelijke manier door die geuzen werden vermoord. Vanaf dat moment zong ik het lied nooit meer mee, want je gaat toch niet vrolijk zingen over de moord op je katholieke geloofsgenoten?

Maar waarom werden die mannen precies 450 jaar geleden vermoord? Zij wilden hun geloof in de werkelijke aanwezigheid van Jezus Christus onder de gedaante van brood en wijn in de eucharistie niet opgeven. Ook hielden zij vast aan de paus als leider van de rooms-katholieke kerk. Naast deze slachtoffers van de burgeroorlog in die dagen werden ook elders kerkmensen vermoord, bijvoorbeeld afkomstig uit Alkmaar. De martelaren van Gorcum werden in de negentiende eeuw heilig verklaard. Die van Alkmaar moeten het doen met een gedenkplaat in een van de kerken daar.

Waren het alleen katholieken die in die roerige zestiende eeuw om hun geloof werden vermoord? Helaas niet. Ook onder de doopsgezinden vonden velen de marteldood. Tussen 1549 en 1597 werden maar liefst 2500 mannen en vrouwen door verbranding of verdrinking omgebracht. Vooral in de zuidelijke Nederlanden. Ook Zaankanters werden slachtoffer. Door wie? Vooral door katholieke gezagsdragers. Waarom? Omdat ook zij vasthielden aan hun heel andere, eigen visie op de eucharistie/ het avondmaal.

Helaas worden elders, in Afrika en Azië, christenen tot op de dag van vandaag vanwege hun geloof vermoord. In onze tijd, hier in onze landen zou de moord op gelovigen van welke richting dan ook onmogelijk zijn.

Wij zijn er gelukkig allang achter dat het geloof van protestanten en katholieken in de tegenwoordigheid van Jezus onder de gedaante van brood en wijn tijdens de eucharistie en het avondmaal veel meer met elkaar overeenkomt dan in ieder geval toen werd gedacht. Wie bijvoorbeeld kennisneemt van wat de protestantse hervormer Johannes Calvijn op indrukwekkende wijze daarover heeft geschreven, ontdekt grote overeenkomsten met wat enkele eeuwen daarvoor de grote katholieke theoloog Thomas van Aquino schreef. Ik ken verschillende artikelen met als titel: 'Thomas en Calvijn samen aan tafel.' Hun volgelingen – protestanten en katholieken – zouden van deze voormannen veel kunnen leren! Zijn wij wel hun trouwe volgelingen? Het martelaarschap van de mannen van Gorcum blijft echter betekenis houden als wij – katholieken en protestanten – gaan inzien dat eucharistie- of avondmaalvieren ons boven alles richt op Jezus en ons oproept tot een vrijmakende navolging van Hem. Daarom zingt een lied dat ik eens schreef over de martelaren van Gorcum:

Standvastig hun geloof in Jezus, die als brood en wijn voor ons zijn leven geeft tot in de dood. Wat vragen zij? Volg Jezus in zijn woord en daad. Hij maakt je vrij!

De samenwerking tussen de christelijke kerken groeit nog altijd op tal van terreinen. Hoe kunnen wij die bevorderen? Niet door te blijven hangen bij al te ingewikkelde, vaak door de geschiedenis gekleurde tegenstellingen. Wel door het er met elkaar over te hebben, maar bovenal door gezamenlijk te ijveren voor recht en vrede omwille van een leefbare wereld voor iedereen! Is dat niet wat God van ons vraagt? Daarom zingt het lied ten slotte:

Goddank zijn wij bevrijd van meer dan vreemde macht, de grenzen van een kerk zijn minder dan gedacht.

Wat maakt ons één? Gods weg naar recht en vrede voor elkaar alleen!

Ko Schuurmans, pastor

Vrij zijn

Nog even en het is zomer: Vrij zijn. Op vakantie misschien. Sommige mensen zijn vrij in juni, anderen moeten wachten tot de schoolvakanties. Vrij zijn. Vakantie. Even de beslommeringen van school, vrijwilliger zijn of werk achter je laten. Vrij zijn! Of om dat in Christelijke termen te zeggen: Vacare Deo. Vrij zijn voor God.

Misschien moeten we ons afvragen waar dat verlangen naar *vrij zijn* vandaan komt. Ja, we leven in een vrij land waarin we redelijk vrij zijn om te leven, denken en doen zoals wij zelf wensen. Tegelijk zijn we deel van een groter geheel; een economisch spel dat behoeften creëert in ons. Behoeften naar dingen en diensten waarvan we ons eerder niet eens bewust waren. Maar waar we, gek genoeg, toch ineens naar gaan verlangen. Of we ons daar nou bewust van zijn of niet: we gaan allemaal mee in dat spel van consumeren en produceren. Eigenlijk zijn we onvrij, een beetje slaaf van dat systeem.

Onze cultuur botst soms ook met onze vrijheid en zelfexpressie. Aan de cultuur ontleen we onze gemeenschappelijke waarden en normen, die voor ons bepalen wat een geslaagd en goed leven is. Wat goed is om te doen. Wij botsen daar soms mee. Triest voorbeeld: toen mijn oom op 76-jarige leeftijd na 48 jaar huwelijk zijn vrouw verloor, vond hij drie weken later een weduwe uit de buurt om samen verder mee te gaan. Tot grote ergernis en teleurstelling van enkele van zijn kinderen en familieleden die dat allemaal veel te snel vonden. 'Alsof je geen verdriet hebt!' zeiden ze tegen hem. De cultuur dicteert een langere periode van rouw. Terwijl mijn oom juist intense dankbaarheid voelde voor 48 jaar samenzijn. En dus geen reden om de rest van zijn leven in eenzaamheid te moeten doorbrengen.

Als laatste wellicht vrij zijn van onszelf. Wie zou er niet even vrij willen zijn van wie je bent: een mens met sombere gedachten soms. Met angsten, schuldgevoelens. Ben ik wel goed genoeg? Als mens, als moeder, als vader, als werknemer? Soms doen we dingen omdat we ons van binnen niet vrij voelen; dingen die niet goed zijn. Gebukt soms onder zorgen die we maar niet los kunnen laten. Die maken dat we 's nachts wakker liggen. Zou het niet fijn zijn: soms even vrij zijn van jezelf? Dietrich Bonhoeffer schreef hierover een prachtig gedicht waarvan ik een couplet met u wil delen.

Ben ik dat echt,

wat anderen van me zeggen?

Of ben ik slechts dat wat ik ken van mezelf?

*Een gekooide vogel, onrustig, ziek van verlangen,
happend naar adem, iemand knijpt me de keel dicht,
hongerend naar kleuren, naar bloemen, vogelgezang,
dorstend naar woorden die goed doen, mensen dichtbij
bevend van boosheid om willekeur, om de kleinzieligste kwetsing,
waanzinnig van wachten op grotere dingen,
machteloos en bezorgd om vrienden, eindeloos ver,
moe en te leeg om te bidden, te denken, scheppend bezig te zijn,
mat en bereid om van alles afscheid te nemen.*

Maar het gedicht eindigt met de weg naar vrijheid, naar vrij zijn van jezelf en alles wat ons wordt opgelegd. Het eindigt met vrij zijn voor God – Vacare Deo – met de woorden:

Wie ik ook ben, u kent mij, o God!

van u ben ik.

De bron van onze vrijheid is ons toebehoren aan de bron, aan de Eeuwige. Hij die is: weerloze liefde, welwillende stilte, helende vrede. Dingen die je alleen kunt ervaren als je er de tijd voor neemt, zou ik bijna zeggen. Als je stil wordt en vrij van de wereld die ons doet verlangen naar meer, vrij van hoe anderen willen dat we zijn en vrij van al ons oordelen over onszelf. Dan pas ontstaat er ruimte om vrij te zijn voor God. De bron te vinden; het geschenk te aanvaarden; het mysterie tot je toe te laten. Het vraagt van ons hard werken, want loslaten, daar moet je moeite voor doen. In vrede zijn komt niet vanzelf. Maar er is geen betere tijd dan de vakantieperiode om daaraan te werken. Fijne vakantie! Voel je vrij! Zoek de Bron van jouw bestaan!

diaken Jeroen Hoekstra

Meer inspiratie?

Geen mooier moment om vrij te zijn voor God dan mee te gaan met een kloosterweekend. Op 20, 21 en 22 januari en in het weekend van 14, 15 en 16 april kunt u, samen met andere parochianen, met ons mee op retraite.

Meer vrede in jezelf ontdekken? Begin juli lezen we samen het boekje 'Vrede kun je leren.' Met drie online ontmoetingen. Welkom om mee te doen!

Meer informatie? Stuur een mail naar diakenjeroen@kpnmail.nl.

KLOOSTERWEEKEND

Kloosterweekend in januari Opgeven kan tot 15 september

Zoek de rust. Vind de stilte. Kom tot jezelf en laat je inspireren tijdens ons kloosterweekend.

Tijdens een kloosterweekend verblijf je met andere parochianen in een klooster en leven we mee op het ritme van de broeders of zusters. Tussen de gebeden en maaltijden door verdiepen we ons in een bepaald thema. Daarnaast is er tijd om stil te zijn, te wandelen en in de omgeving van het klooster inspiratie op te doen.

Stilte en ontmoeting

De retraite is een combinatie van groepsontmoeting en individuele rust en stilte. Er zal ruimte zijn voor uitwisseling en inspiratie rondom een thema, maar ook momenten voor individuele rust en stilte. Voorafgaande aan de retraite is er één bijeenkomst om met elkaar en het thema kennis te maken. We bespreken met elkaar of dat fysiek of online is.

Waar en wanneer

In het weekend van 20, 21 en 22 januari 2023 gaan wij naar de Abdij van Berne in Heeswijk-Dinther. Het kloosterweekeinde is van vrijdagmiddag (na 15.00u) tot zondagmiddag (rond 13.30u).

De kosten

De kosten bedragen ongeveer 120-130 euro per persoon. Je betaalt voor het verblijf in het klooster inclusief de maaltijden. Kosten voor de reis naar het klooster zijn niet inbegrepen. (Waar mogelijk proberen we samen te reizen.)

Organisatie

Het kloosterweekend wordt georganiseerd door Jeroen Hoekstra en Marlies van der Lelij. Zij nemen ook deel aan de retraite. U kunt via onderstaande email contact met ons opnemen. Geïnspireerd en wilt u meehelpen? Mail ons.

Interesse en voorinschrijving:

Heeft u interesse om mee te gaan? Reserveer een plekje door een mail te sturen naar diakenjeroen@kpnmail.nl.

Vermeld in uw voorinschrijving uw voornaam, achternaam en woonplaats. Na 15 september laten we weten of er voldoende deelnemers zijn en kunt u definitief inschrijven door een aanbetaling te doen.

Voor jong en oud

Op deze kleurplaat is heel veel te zien. Net zoals je in de vakantietijd meer ziet dan anders, óók als je thuis blijft!

Kijk om je heen en verwonder je over hoe God de wereld gemaakt heeft!

Zie je op de plaat de regenboog? Dat is een prachtig teken van een nieuw begin.

Zoek ook op de plaat naar de weg.

De weg van ons leven hier op aarde, die moeilijk kan zijn maar ook: langs die weg zie allerlei dingen die hoop geven!

Wat vind je van de prachtige bloemen: een teken van vreugde die het leven ons geeft!

Nog veel meer staat er op de plaat, allemaal dingen waar we in mogen delen en van genieten!

Op een regenachtige dag kun je, in de zomerperiode, deze kleurplaat mooi inkleuren.

Veel plezier daarmee!

**Ga je ver weg op vakantie of blij je lekker thuis:
een fijne zomer!**

VIERINGEN IN DE ZAA NSTREEK

Doordeweekse kerktijden

H. Bonifatius, Oostzijde 12

gelezen H. Mis ma., di. en do. 9.00 u., wo. en vr. 19.00 u.;
 maar op eerste vrijdag van de maand om 17.15 u. gelezen H. Mis met voorafgaand aanbidding;
 biechtgelegenheid voor en na elke Mis, weekend en door de week;

H. Maria Magdalena, Kalf 160

biechtgelegenheid voor en na elke Mis op zondag;

H. Odulphus, Dorpsstraat 570

gelezen H. Mis: ma. T./m. vr. 19.00 u.; aanbidding ma. T./m. vr. 19.30-20.00 u.;
 biechtgelegenheid voor en na elke Mis, weekend en door de week.

Vieringrooster Bonifatius, Magdalena, Odulphus, Petrus

	H. Bonifatius <i>Oostzijde 12</i>	H. Maria Magdalena <i>Kalf 160</i>	H. Odulphus <i>Dorpsstraat 570</i>	H. Petrus <i>Snuiverstraat 2</i>
16^e zondag Za. 16 juli	19.00 u. Eucharistie N. Kerssens	-	19.00 u. Eucharistie F. Bunschoten	19.00 u. Eucharistie G. Noom
Zo. 17 juli	9.30 u. Eucharistie F. Schouten	11.00 u. Eucharistie N. Kerssens	10.00 u. Eucharistie F. Bunschoten	10.00 u. Woord en Communie S. Baars
17^e zondag Za. 23 juli	19.00 u. Eucharistie N. Kerssens	-	19.00 u. Eucharistie F. Bunschoten	19.00 u. Eucharistie G. Noom
Zo. 24 juli	9.30 u. Eucharistie F. Bunschoten	11.00 u. Eucharistie F. Bunschoten	10.00 u. Eucharistie B. Putter	10.00 u. Woord en Communie T. Molenaar
18^e zondag Za. 30 juli	19.00 u. Eucharistie N. Kerssens	-	19.00 u. Eucharistie F. Bunschoten	19.00 u. Woord en Communie S. Baars
Zo. 31 juli	9.30 u. Eucharistie N. Kerssens	11.00 u. Eucharistie N. Kerssens	10.00 u. Eucharistie F. Bunschoten	10.00 u. Woord en Communie S. Baars
19^e zondag Za. 6 aug.	19.00 u. Eucharistie N. Kerssens	-	19.00 u. Eucharistie F. Bunschoten	19.00 u. Woord en Communie T. Molenaar
Zo. 7 aug.	9.30 u. Eucharistie F. Bunschoten	11.00 u. Eucharistie F. Bunschoten	10.00 u. Eucharistie N. Kerssens	10.00 u. Eucharistie G. Noom
20^e zondag Za. 13 aug.	19.00 u. Eucharistie N. Kerssens	-	19.00 u. Eucharistie P. Bindels	19.00 u. Eucharistie G. Noom
Zo. 14 aug.	9.30 u. Eucharistie N. Kerssens	11.00 u. Eucharistie N. Kerssens	10.00 u. Eucharistie P. Bindels	10.00 u. Woord en Communie M. Bruijns
Maria ten hemelopneming Ma. 15 aug.	9.30 u. Eucharistie N. Kerssens	-	10.00 u. Eucharistie P. Bindels	-
21^e zondag Za. 20 aug.	19.00 u. Eucharistie N. Kerssens	-	19.00 u. Eucharistie F. Bunschoten	19.00 u. Woord en Communie M. Bruijns
Zo. 21 aug.	9.30 u. Eucharistie F. Schouten	11.00 u. Eucharistie N. Kerssens	10.00 u. Eucharistie F. Bunschoten	10.00 u. Woord en Communie T. Molenaar
22^e zondag	19.00 u.	-	19.00 u.	19.00 u.

Za. 27 aug.	Eucharistie W. Biemans		Eucharistie F. Bunschoten	Woord en Communie M. Bruijns
Zo. 28 aug.	9.30 u. Eucharistie F. Bunschoten	11.00 u. Eucharistie F. Bunschoten	10.00 u. Eucharistie F. Deen	10.00 u. Woord en Communie M. Bruijns
23^e zondag Za. 3 sept.	19.00 u. Eucharistie N. Kerssens	-	19.00 u. Eucharistie F. Bunschoten	19.00 u. Eucharistie G. Noom
Zo. 4 sept.	9.30 u. Eucharistie N. Kerssens	11.00 u. Eucharistie N. Kerssens	10.00 u. Eucharistie F. Bunschoten	10.00 u. Eucharistie G. Noom
24^e zondag Za. 10 sept.	19.00 u. Eucharistie N. Kerssens	-	19.00 u. Eucharistie F. Bunschoten	19.00 u. Woord en Communie M. Bruijns
Zo. 11 sept.	9.30 u. Eucharistie N. Kerssens	11.00 u. Eucharistie N. Kerssens	10.00 u. Eucharistie F. Bunschoten	10.00 u. Woord en Communie S. Baars

Vieringrooster Martelaren, Magdalena, Jozef

	HH. Martelaren <i>Pinkstraat 14</i>	H. Maria Magdalena <i>Dorpsstraat 353</i>	H. Jozef <i>Veldbloemenweg 2</i>
16^e zondag Zo. 17 juli	10.00 u. Woord en Communie A Dijkers	10.00 u. Woord en gebed Werkgroep liturgie	10.00 u. Woord en Communie W. Waardijk
17^e zondag Zo. 24 juli	10.00 u. Eucharistie G. Noom	10.00 u. Eucharistie N. Kerssens	10.00 u. Woord en Communie J. Hoekstra
18^e zondag Zo. 31 juli	10.00 u. Woord en Communie A Dijkers	10.00 u. Woord en Communie T. Molenaar	10.00 u. Woord en gebed Werkgroep liturgie
19^e zondag Zo. 7 aug.	10.00 u. Woord en Communie T. Molenaar	10.00 u. Woord en gebed Werkgroep liturgie	10.00 u. Woord en Communie W. Waardijk
20^e zondag Zo. 14 aug.	10.00 u. Woord en Communie A Dijkers	10.00 u. Woord en Communie R. Casalod	10.00 u. Eucharistie G. Noom
21^e zondag Zo. 21 aug.	10.00 u. Woord en Communie M. Bruijns	10.00 u. Woord en gebed Werkgroep liturgie	10.00 u. Woord en Communie J. Hoekstra
22^e zondag Zo. 28 aug.	10.00 u. Woord en Communie T. Molenaar	10.00 u. Woord en Communie R. Casalod	10.00 u. Woord en Communie J. Hoekstra
23^e zondag Zo. 4 sept.	10.00 u. Woord en Communie M. Bruijns	10.00 u. Woord en gebed Werkgroep liturgie	10.00 u. Woord en Communie W. Waardijk
24^e zondag Zo. 11 sept.	10.00 u. Woord en Communie K. Schuurmans	10.00 u. Woord en Communie M. Bruijns	10.00 u. Woord en Communie J. Hoekstra

INTENTIES

7 juli

Wim Duijn en zegen over de gezinnen, Johan Finke, Henk Pronk, Anneke van der Ven-van Leeuwen, Martha Meester-Bosma, Hans Cordes

24 juli

Piet en Mien Mandjes-Goudriaan, Anna Sinnige-Boekel, Anneke van der Ven-van Leeuwen, Martha Meester-Bosma, Nico Meijering

31 juli

Overleden families Steemers en Spillekom, Dirk en Marie de Boer-Blank, Martha Meester-Bosma, Hans Cordes

7 augustus

Overleden leden voetbalver. PSCK, Cilia, Rie en Henk Duijn, overl. ouders Duijn-van Diepen, Jan de Saegher, Nico Mandjes, Paul Stook, Arie Stuijt en familie, Henk Meester en Martha Meester-Bosma, Bart Meulenkamp en familie en Gods zegen over de gezinnen en hun werk, Joop Beijer en Annie Beijer-Willemse.

14 augustus

Theo Peersman, Henk Pronk, Anna Sinnige-Boekel, Nico Meijering, Hans Cordes

21 augustus

Wim Duijn en zegen over de gezinnen, Johan Finke, Nico Mandjes, Paul Stook, mis uit dankbaarheid.

28 augustus

Piet en Mien Mandjes-Goudriaan, overl. families Steemers-Spillekom, Cilia, Rie en Henk van Diepen, Paul Stook, overl. familie Elzenga, overl. familie Scheffer-Binken, Paul van Oerle, Nico Meijering, Hans Cordes.

4 september

Cilia, Rie en Henk Duijn, overl. ouders Duijn-van Diepen, Paul Stook, Arie Stuijt en familie, Henk Meester en Martha Meester-Bosma, familie Doodeman-Pelk, Bart Meulenkamp en familie en zegen over de gezinnen en hun werk, Anna Sinnige-Boekel.

Pastors mijmeringen..

De zomervakantie is ingegaan. Scholen zijn voor even dicht gegaan, in voorbereiding op een nieuw schooljaar. Voor mij een moment om even terug te blikken op een kerkseizoen dat wij nu hebben afgesloten. Dat betekent: nadenken over nieuwe plannen. Zoeken naar bronnen voor inspiratie. En te bidden en denken aan iedereen die bijzonder een sprankje licht kan gebruiken.

In februari en maart konden we langzaam uit onze schulp kruipen toen de coronaregels geleidelijk afgebouwd werden. Twee jaren lang was de voorzichtige omgang met elkaar een hindernis om bijeenkomsten te laten doorgaan. Terwijl we nog uit het dal aan het kruipen waren viel Rusland Oekraïne binnen. Talloze oorlogsslachtoffers moeten helaas betreurd worden. Heer, geef vrede.

We waren blij dat we eind juni na een laat gestarte voorbereiding, toch nog Eerste H. Communie konden vieren. De communicantjes straalden van trots, hun ouders trouwens ook. Intussen zijn de Eucharistievieringen in de kerken weer her- vat en stromen de kerken intussen weer vol. Uiteraard is de dispensatie in de zondagsplicht niet meer van kracht. Onder de link kro-ncrv.nl/katholiek/encyclopedie/z/zondagsplicht vindt u een interessante korte uit- leg van wat dit inhoudt.

Vele vrijwilligers hebben zich voor onze kerk, soms zelfs voor meerdere kerken, ingezet. Daar wil ik hen als pastoor van de zeven Zaanse parochies, weer bijzonder voor danken. Ik denk aan bestuurs- en parochie- raadleden, zangkoorleden, redactieleden, bouw- en tuinploegleden, collectanten, misdienaars en acolieten, koffiezetters, catecheten, schoonmaakploegen, beheerders van de beide kerkhoven, klokluiders en noem ze allemaal maar op. De lijst zou te lang worden als ik ze alle groepen zou noemen. We hebben elkaar nodig en het is van belang om in goede sfeer met elkaar de Kerk op te bouwen. Wat zal de toekomst zijn van die zeven Zaanse katholieke gemeenschap- pen? Die toekomst zal er sowieso alleen zijn als we een hartelijk en be- trokken katholiek-zijn beleven.

Op 24 en 25 maart is een zeer boeiende conferentie in Breda gehouden waar nagedacht werd over missionair kerk zijn. Pastoor James Mallon was er als spreker speciaal voor uit Canada gekomen om ervaringen te delen op basis van zijn boek 'Als God renoveert' (in het Engels 'Divine Renovation').

Verschillende medeparochianen van u waren er bij. In een mooi maga- zine is alles terug te lezen en ook via de site missionaireparochie.nl kunt

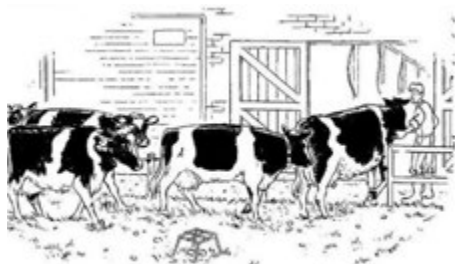
u iets van de warme hartenklop van het geloof en de motivatie om de vriendschap van en met Jezus uit te dragen, om deze te delen met anderen, meekrijgen.

Mooie hoopgevende gebeurtenissen in mijn dekenaat Zaanstreek-IJmond waren de wijding op 11 juni in Haarlem van een nieuwe jonge priester, Jaider Chantre Sanchez, benoemd voor parochies Heemskerk- Beverwijk-Castricum-Uitgeest; èn het 60-jarig jubileum van de Apostelkerk aan de Van Riemsdijklaan te Beverwijk. Van harte proficiat!

deken F.J. Bunschoten

Ze verdienen steun!

Dat ik mijn hartelijke en uitdrukkelijke steun aan onze boeren geef spreekt voor zich. Ik heb de eer er velen onder mijn parochianen te mogen rekenen, in 't Kalf, Wormer en Assendelft. In mijn zeven kerken wordt deze weken speciaal voor jullie gebeden. Ik verhef mijn stem tegen het feit dat onze boerengezinnen door halfbakken kabinetsplannen in moeilijkheden dreigen te worden gebracht. Veehouderijen moeten met hun goede werk kunnen doorgaan, ze dienen juist gesteund worden. Waar zijn we zonder hen? Hen keer op keer beknotten in wat zij voor ons doen of zelfs dwingen hun beroepsuitoefening neer te

leggen is apert in tegenspraak met de beginselen van rechtvaardigheid en andere noties (waaronder recht op eigendom van land) zoals de katholieke sociale leer het in alle evenwichtigheid verwoordt. Boer word je niet als je niet door liefde voor natuur, land, dier en mens gedreven bent. Boer zijn is een roeping, en wel een prachtige. Maar ook eentje van non-stop doorwerken, omdat jouw bedrijf nu eenmaal nooit stil staat en zo al eeuwenlang, soms van generatie op generatie, bezig zijn met goed zorgen voor land, dier en producten waar we zo trots op zijn; dat dwingt respect af. Vrouwen en mannen van de sector, houd de rug recht!

deken F. Bunschoten

Dagmis, oase van rust

Waar vind je het nog? Kerken waar ook doordeweeks, zelfs iedere dag, de deuren opengaan en de luidklok klinkt voor de ononderbroken dagelijkse Mis... In de Zaan- damse Bonifatiusparochie en de Assendelftse Odulphusparochie wordt deze steeds zeldzamer wordende situatie nog in stand gehouden. Er kan dagelijks naar de kerk worden gegaan. Hartelijk willen wij kapelaan Paul Bindels danken dat hij op enkele tijdstippen dat de eigen priester afwezig is ervoor wil zorgen dat de Eucharistieviering toch kan doorgaan. Elders in de Zaancirkel ziet u de tijden van de Missen doordeweeks.

deken F. Bunschoten & kapelaan Nico Kerssens

Maria van Altijddurende Bijstand

gebed bij de beroemde ikoon..

O Moeder van Altijddurende Bijstand,
 ik kom tot u met een kinderlijk vertrouwen.
 Verwerf voor mij van uw goddelijk Kind
 die deugden die ik nodig heb om heilig te leven
 en heilig te sterven.
 Verkrijg voor mij een hart,
 dat Jezus bovenal liefheeft
 en zich voor de naaste weet op te offeren;
 een hart, welks vertrouwen op Gods vaderlijke voorzienigheid
 door niets aan het wankelen wordt gebracht,
 dat bij moeilijkheden nooit moedeloos wordt,
 maar edelmoedig zich aan Gods heilige Wil onderwerpt;
 een hart dat berouw voelt over bedreven fouten
 zonder kleinmoedig te worden;
 een hart gelijkvormig aan het Hart van uw goddelijk Kind.
 Steun mij, o Moeder van Altijddurende Bijstand,
 in mijn zwakheid, verlicht mij in twijfels,
 troost mij in moedeloosheid.
 Wees gij, o Maria, voor mij een Moeder
 in alle omstandigheden,
 ik wil steeds uw kind blijven.
 Amen.

Verjaardag

Bent u de afgelopen tijd jarig geweest of viert u binnenkort uw geboortedag? Van harte proficiat. Een nieuw levensjaar mag in dankbaarheid uit Gods hand ontvangen en geleefd worden!

Huwelijksverjaardag

Staat u komende tijd stil bij uw trouwdag, of is deze kortgeleden herdacht, dan wensen we u alle goeds toe in verbondenheid met uw echtgeno(o)t(e).

Doopsel

Stil gestaan bij uw eigen doopdag? Vier deze elk jaar als een cadeau en de levensbron van uw onderdompeling in de genade van Christus zal nooit opdrogen. Wilt u uw kind het katholiek Doopsel laten ontvangen of bent u zelf hierin geïnteresseerd? Neem contact op!

Geboorte en verwachting

Soms ontvangen we een geboortekaartje of krijgen we een blij bericht dat jonge mensen vader en moeder gaan worden. Veel zegen bij deze belangrijke verrijking van jullie leven!

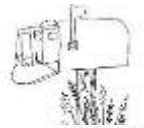
Verdriet

Maar ook bij verdrietige gebeurtenissen, zoals ziekzijn, zorgen, overlijden, verlies en gemis, delen wij dit als geloofsgemeenschap met elkaar. Draagt elkanders lasten (*Gal.6,2*) zegt een bijbelwoord. We leven met elkaar mee en dragen samen de pijn waar je doorheen moet. En weet dat we bidden om sterkte voor u. Houd vol en we bewonderen ieder die toch wegen vindt om elke dag te nemen zoals die komt.

Verhuisd

Ben je op een andere plek komen te wonen: veel woongenoeven in je nieuwe optrekje. Heel belangrijk om je thuis ook echt thuis te voelen!

Ziek

Hen die ziek vergeten we niet. Ze zijn elke dag in onze gedachten en gebeden, en dat blijft ook zo. We wensen u, als het u betreft, maar ook onze vriendinnen/vrienden met een lichamelijke handicap, veel sterkte toe voor de komende zomer.

Huwelijk

Plannen maken. Toekomst in beeld proberen te krijgen. Daarvoor moet een basis gelegd worden. Wat voor keuzes passen daarin? Iedere persoon zoekt naar werkelijk en blijvend geluk. Weinigen vinden het. Hoe komt dat? Dat heeft te maken met teveel terughoudendheid om een radicale keuze te maken.

Misschien is dat voor jou anders. Misschien heb je de liefde van je leven gevonden. Misschien loop je te denken aan trouwplannen? Jouw leven geven aan iemand anders en omgekeerd. Een levensproject. De weg van liefde en trouw gaan met iemand. Niet voor niets heeft Christus van het Huwelijk een heilig sacrament gemaakt, en de apostel vind dit 'een groot geheimenis' (*Ef,5,32*).

Ga een gesprek aan met een van de priesters als je/u/jullie rondlopen met vragen omtrent trouwen (in en voor de Kerk) en hoe daar een stap in te zetten.

Volgende uitgave: Zomernummer

Sluitingsdatum kopij voor het volgende nummer: 29 augustus 2022
 Publicatiedatum volgende blad: 12 september 2022
 Email voor insturen kopij: zaancirkel@gmail.com

In memoriam Gerard Groot 20 juni 1942 28 mei 2022

In een drukbezochte uitvaartdienst hebben we op 2 juni jl afscheid genomen van Gerard Groot en hem aansluitend naast zijn vrouw Ina op ons kerkhof begraven.

Gerard zag het levenslicht in Koog a/d Zaan op 20 juni 1942.

Hij trouwde met Ina Schleeper en ze woonden in het begin van hun huwelijk in Wormer, in de Gele Lisstraat. Na enige tijd verhuisden ze naar het ouderlijke huis van Ina in het Haaldersbroek.

Uit hun huwelijk werd een zoon en een dochter geboren, Dennis en Sonja en er kwamen vier kleinkinderen.

Kort nadat ze vijf jaar geleden hun vijftig jarig huwelijksfeest mochten vieren overleed Ina.

Gerard wist na een moeilijke periode de draad van het leven weer op te pakken, maar werd zo'n twee jaar geleden getroffen door slokdarmkanker.

Na een moedige strijd overleed hij op 28 mei jl.

In het weekend van Hemelvaart ging hij hemelen.

Gerard hield van mensen om zich heen. Hij hield van gezelligheid en het samenzijn met zijn vrienden. Hij genoot van al het bezoek dat tijdens zijn ziekte dagelijks bij hem kwam.

We verliezen in hem een man die altijd klaar stond voor een ander en die op vele terreinen actief was, zoals bij de Zonnebloem, Voetbalclub Hercules, IJscclub St. Moritz.

Er zijn vast woorden voor verdriet

Ik voel ze wel maar vang ze niet

Omdat de woorden die bestaan

Simpelweg geen recht doen aan

Dus vliegen woorden me voorbij

Vandaag is het zo stil in mij

In dankbare herinnering kunnen we terug kijken op zijn leven.

We wensen zijn kinderen, kleinkinderen en familie heel veel sterkte met dit verlies

Annemarie Dijkers

In memoriam Johanna Wilhelmina Maria van de Ven – van Leeuwen 28 mei 1947 8 juni 2022

Op 15 juni namen wij in onze Maria Magdalenakerk afscheid van een geliefde bewoonster van De Sint Pieter op 't Kalf. In deze omgeving was zij al zoveel jaren een vertrouwd gezicht voor iedereen.

Anneke van de Ven is na een kortstondige ziekte van haar gezin heengegaan en dat maakt het verdriet groot en bijna niet te bevatten dat haar dierbaren haar nu moeten missen. Zo kort na de feestelijke gebeurtenis van het huwelijk van haar oudste zoon op 22 mei waar Anneke, op bewonderenswaardige wijze, toch nog aanwezig was, is dit wel heel onwerkelijk.

Haar wieg heeft gestaan in Amsterdam, geboren als vierde kind in een gezin van negen kinderen. Ze trouwde op 12 december 1968 met haar Cor.

Voor zonen Richard, Stephan en Laurens was Anneke de moeder die er altijd voor hen was. Zij bracht hen groot met alle aandacht en zorgzaamheid en ook andere kinderen waren welkom en kenden haar. Anneke was een vrouw die hartelijkheid, liefde en betrokkenheid hoog in haar vaandel voerde. Ze had een groot hart voor ieder met wie ze meeleefde.

Op haar afscheidskaart stond 'Je leven was vol kracht voor anderen'. Ze hield van mooi en tip top verzorgd, 'haar hand' is en blijft zichtbaar op de plek waar ze samen met Cor haar leven vorm gaf en inkleurde. Ook bestuurlijk en organisatorisch droeg ze bij in het op gang helpen en houden van de tennisvereniging en haar ondersteunende activiteiten in onze toenmalige club Voetbalvereniging PSCK.

Nu dit aardse levenspad voor haar zomaar ineens is omgebogen naar het hemelse, wensen wij vanuit de parochiegemeenschap haar gezin en allen die haar op handen droegen veel sterkte toe nu er van een groot gemis sprake is. Dat jullie verder mogen gaan op de wijze die haar goedkeuring zou hebben. Lieve Anneke, rust zacht en dat Gods toekomst voor je open mag gaan, daar Boven.

deken F.J. Bunschoten

In memoriam Martha Huberta Maria Meester - Bosma (89jr)

Martha Bosma werd geboren als 4de kind in een gezin van 7 in Amsterdam op 31 maart 1933. In de melkzaak van haar vader leerde zij al vroeg aanpakken. Na de lagere school ging Martha naar een naaiatelier en leerde de kunst van zelf kleding maken. Haar hele leven heeft zij hier veel profijt van gehad.

Al dansend leerde zij Henk Meester kennen. Zij trouwden in 1958 in Diemen en verhuisden na 5 jaar naar de Wijdewormer. Haar gezin bestond uit 3 jongens en 3 meisjes. Een heerlijke jeugd heeft zij hen gegeven, veel ruimte en vrijheid en een altijd aanwezige moeder die naar hen luisterde. De kerk en haar geloof hebben altijd een belangrijke rol gespeeld in het leven van Martha en Henk. Hoewel het iedere zondagmorgen wel eens spannend was of iedereen na het melken toch nog op tijd in de kerk kon zijn. Trots was Martha wanneer dat gewoon lukte!

Helaas kreeg Henk een fors herseninfarct. Het waren zware en moeilijke tijden voor hem en voor Martha. Maar zij zette haar schouders eronder en bad iedere dag om kracht en steun. Na 51 huwelijksjaren overleed Henk op 9 oktober 2009. Martha was een echte doener en een hartelijke luisteraar. Zij zocht en vond haar weg en onderhield vele contacten met mensen. Haar grootste uitdaging was en bleef de goede band in haar gezin en met haar kleinkinderen, haar grootste trots. Alles had zij voor hen over en overal stak zij kaarsjes op voor hun geluk en welzijn. Haar onvoorwaardelijke liefde en aandacht maakte haar zeer geliefd. In de Kalverkerk heeft zij jarenlang deel uitgemaakt van de Bloemengroep die zorg droeg voor een feestelijk versierde kerkruimte. Busuitjes dichtbij of ver weg, Martha ging graag mee.

Ook bij het jaarlijkse Kerkenpad vanuit de St.Petruskerk, sloot zij zich trouw aan. Dankbaar was zij voor de steun van haar kinderen. Samen met dochter Marjan bleef Noorderweg 88a een gastvrije plek waar de koffie altijd klaar stond. Haar laatste reisje kreeg ineens een ander einddoel. Onderweg opende Petrus voor haar op 22 juni 2022 de hemel-poort, om deze geliefde hardwerkende en gelovige vrouw binnen te laten en haar te verenigen met haar man Henk. Na het kerkelijk afscheid hebben we haar lichaam begraven in het familiegraf bij haar man Henk.

Rust zacht Martha, in Gods liefde en geborgenheid.

Pastor Ria Casalod- Brakenhoff

Zondag 3 juli vierden wij de afsluiting van het seizoen met onze misdienaars. Het was een gezellige middag met lunch en een quiz. De winnaar mag zich misdienaar van het jaar noemen. Dit jaar is dat Trevant. Super gedaan!

Een speciaal welkom aan onze nieuwste aanwinst, Philip.

Wij danken al onze misdienaren en acolieten voor hun inzet het afgelopen seizoen. Jullie zijn allemaal toppers!

Onze misdienaars en acolieten gaan nu genieten van hun welverdiende zomervakantie en gaan eind augustus weer van start.

Misdienaar, iets voor jou?

Heb je je Eerste Communie gedaan? Lijkt het je leuk om tijdens de Mis bij het altaar te komen helpen? Dan ben je van harte welkom als misdienaar in de kerk. De pastoor en de koster vinden het fijn als jij komt helpen!

Hoe werkt het? Misdienaar is een belangrijke taak. Ja maar...ik weet niet wat ik moet doen! Geen zorg: eerst mag je komen oefenen. Dan pas word je ingedeeld tijdens de Mis-sen op zondagochtend. Je bent niet elke week aan de beurt, maar een keer in de zoveel weken.

Bespreek het maar eens met je ouders en zet samen met hen jouw naam op onderstaand strookje, en stuur dat naar de parochie. Je krijgt dan een oproep om na de vakantie aan de training te beginnen.

Ja! ik wil graag misdienaar zijn in onze kerk

Voornaam:

Achternaam:

Adres en postcode:

Geboortedatum:

Telefoonnummer:

E-mail van je ouders:

